

ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ

ΜΕΡΟΣ Α' - ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ

3. ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

η) ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΙΚΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΤΟΥ 1985

3.- ΑΝΑΣΚΕΥΗ ΑΠΟΨΕΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ

Άρθρον - απάντησις εις τηλεοπτικήν συνέντευξιν

(10.6.2008 - 17.2.2008)

ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

www.sartzetakis.gr

© Χρήστος Α. Σαρτζετάκης, Αγίας Σοφίας 6, 152 36 Ν. Πεντέλη

ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΟΣ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΔΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΝ – ΑΤΟΜΙΚΗΝ ΧΡΗΣΙΝ
ΚΑΘΕ ΑΛΛΗ ΜΟΝΟΝ ΜΕΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΝ ΓΡΑΠΤΗΝ ΑΔΕΙΑΝ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ
 Πρώην Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΜΟΥ
ΩΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΑΤΑ ΜΑΡΤΙΟΝ 1985
< Ἀνασκευὴ ἀπόψεων Κωνσταντίνου Μητσοτάκη >

^*^*^*^

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

^*^

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

- 1.- Ἡ τηλεοπτικὴ συνέντευξις τοῦ *Κωνσταντίνου Μητσοτάκη*.
- 2.- Ἡ μαύρη σελίδα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου.

Α' .- ΟΙ ΠΡΟΒΛΗΘΕΙΣΕΣ ΑΙΤΙΑΣΕΙΣ

- α) *Ἡ «ἐξαπάτησις» τοῦ Προέδρου Κωνσταντίνου Καραμανλῆ*
- 3.- Ἡ ἀνύπαρκτη δέσμευσις τοῦ *Ἀνδρέα Παπανδρέου*.
- 4.- Πολιτικῶς θεμιτὴ ἢ ἀλλαγὴ ἀποφάσεως. Τὸ προηγούμενον τοῦ *Ἐλευθερίου Βενιζέλου* τὸ 1929.
- 5.- Σὲ κάθε περίπτωσι δὲν θίγεται ἡ ἰδική μου ἐκλογή.
- β) *Ἡ ψῆφος τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου Δημοκρατίας Ἀλευρά.*
- 6.- Ἡ καταγέλαστη αἰτίασις.
- 7.- Ἄδηλον, ἐὰν ὁ *Ἀλευράς* συνεισέφερε τὴν ὀριακὴν τῆς ἐκλογῆς μου ψῆφον.
- γ) *Τὰ ἐγχρώμα ψηφοδέλτια*
- 8.- Σύννομη ἢ χρησιμοποίησις ἐγχρώμων ψηφοδελτίων. Τὸ προηγούμενον τοῦ δημοψηφίσματος τοῦ 1974.
- 9.- Τὰ ἐγχρώμα ψηφοδέλτια δὲν παρεβίαζαν τὴν μυστικότητα τῆς ψηφοφορίας.
- 10.- Ἡ πολιτικὴ ἐξήγησις ἐπιλογῆς τῶν ἐγχρώμων κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ψηφοδελτίων.

Β' .- Ο Κος ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ ΚΑΙ Η ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΝ ΤΟΥ ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΓΡΑΨΑΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΙΚΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΤΟΥ 1985
ΤΗΝ ΜΑΥΡΗ ΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

- 11.- Ἡ παραβίασις τῆς μυστικότητος τῆς ψηφοφορίας ἀπὸ τὴν *Νέαν Δημοκρατίαν*.
- 12.- Ἡ θεσμικὴ τῶν πραγμάτων θεώρησις.
- 13.- Ἡ ἀμφισβήτησις τῆς ἐκλογῆς μου θεσμικῶς ἐκρίθη ἀμετακλήτως ἤδη ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου 1985.
- 14.- Τὰ χειρότερα : Ἡ ἐξακολούθησις τῆς ἀμφισβητήσεως τῆς ἐκλογῆς μου ἀπὸ τὸν *Κον Μητσοτάκη* καὶ τὴν *Νέαν Δημοκρατίαν*.
- 15.- Τὸ δεινὸ πολιτικὸ σφάλμα τῶν ἀμφισβητιῶν.
- 16.- Ἡ ἰδική μου στάσις, διάλυσις τῆς Βουλῆς, δημοσίᾳ δήλωσις μου περὶ τοῦ ἀντικειμένου τῶν ἐκλογῶν καὶ ἐκλογαὶ τῆς 2ας Ἰουνίου 1985.

- 17.- Η έκμυστήρευσις πρὸς ἐμὲ τοῦ *Κωνσταντίνου Μητσοτάκη* καὶ ἡ ὑπ'αὐτοῦ καὶ τῆς *Νέας Δημοκρατίας* ἀναγνώρισις εὐθὺς μετὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 2.6.1985 τῆς ἐγκυρότητος τῆς ἐκλογῆς μου.

Ε Π Ι Λ Ο Γ Ο Σ

- 18.- Η παραδοχή τῆς ἀψόγου ἐπιτελέσεως τῶν Προεδρικῶν μου καθηκόντων καὶ ἡ εὐλογία προσδοκία.

Λ*Λ*Λ*Λ

Οἱ γραμμές, ποὺ ἀκολουθοῦν, εἶχον συνταχθῆ εἰς ἀνασκευὴν ἀσυστάτων ἀπόψεων τοῦ τέως Πρωθυπουργοῦ καὶ Ἐπιτίμου ἤδη Προέδρου τῆς «*Νέας Δημοκρατίας*» *Κωνσταντίνου Μητσοτάκη* εἰς συνέντευξίν του εἰς τὴν τηλεοπτικὴν σειρὰν «*Ἱστορεῖν καὶ Ἐξιστορεῖν*» τοῦ δημοσιογράφου *Ἰωάννου Τζαννετάκου* ἀπὸ τῆς Ε.Τ. 1 τὸ ἑσπέρας τῆς *Πέμπτης 14^{ης} Φεβρουαρίου 2008*, κατὰ τὴν ὁποίαν καὶ ἐχαρκτήρισε τὴν ἐκλογήν μου τὸ 1985 ὡς Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, ὡς «*μαύρη σελίδα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου*». Ἐπρεπε, νὰ μὴ μείνη ἀναπάντητος τέτοια ὕβρις.

Ὑβρις δὲ ἐμὲ, ὁ ὁποῖος, ἔχων καταξιωμένον δικαστικὸν παρελθὸν μὲ παγκόσμιον μάλιστα ἀναγνώρισιν καὶ εὐρισκόμενος εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς δικαστικῆς ἱεραρχίας δὲν εἶχα ἀνάγκην ὑψηλοτέρων τιμῶν, τὰς ὁποίας οὔτε καὶ διενόηθην ποτὲ νὰ ἐπιζητήσω. Καὶ φυσικὰ δὲν θὰ ἔστεργα εἰς ἐπιλήψιμον, ὥστε νὰ χαρακτηρίζεται ὡς *μαύρη σελὶς τοῦ Κοινοβουλίου*, ἐκλογήν μου ὡς Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας. Απόδειξις, ὅτι καὶ πρὸ τῆς ἐκλογῆς μου αὐτῆς εἶχα τρις ἀπορρίψει τὴν σχετικὴν πρότασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ, τὴν ὁποίαν καὶ τελικῶς ἀπεδέχθην μόνον μὲ τὴν ἐπίκλησιν, ὅτι μοῦ ζητεῖται ὡς ἡ *τελευταία ὑπηρεσία μου πρὸς τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Δημοκρατία*.

Παρὰ ταῦτα τὰ εἰς ἀνασκευὴν τῶν ἀσυστάτων ἀπόψεων *Μητσοτάκη* ἔκτοτε συντεθέντα δὲν ἐδόθησαν ἀμέσως στὴν δημοσιότητα ἐν ὄψει ἄλλων ἐκτιμήσεων. Ἐκρίνα συγκεκριμένως, ὅτι ἡ συγκυρία ὡξυμμένης ἐκκρεμότητος ἐξωτερικῶν ἐθνικῶν μας θεμάτων δὲν ἐπέτρεπεν ἀναμόχλευσιν πολιτικῶν ἀντιθέσεων τοῦ παρελθόντος, ἢ ὁποία δὲν θὰ ἦτο σκόπιμος, πάντως οὔτε ὠφέλιμος στὴν ἀπὸ τίς περιστάσεις ἀξιουμένην ἐθνικὴν ὁμοφροσύνην.

Τώρα ὅμως, ἀπὸ τὸν ἴδιο δημοσιογράφον *Ἰωάννη Τζαννετάκο* καὶ στὸ πλαίσιο τῆς ἰδίας του ἐκπομπῆς «*Ἱστορεῖν καὶ Ἐξιστορεῖν*» μοῦ ζητεῖται συνέντευξις διὰ τὰ τῆς Προεδρικῆς μου θητείας, μὲ πιθανώτατον καὶ τὸ ἐρώτημα *περὶ τοῦ τρόπου ἐκλογῆς μου*, ἐν ὄψει τῆς προσηγηθείσης, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, σχετικῆς πρὸς τὸν ἴδιον ἀφηγήσεως *Μητσοτάκη*. Ἐθεώρησα λοιπόν, ὅτι ὁ περιορισμένος χρόνος μιᾶς συνεντεύξεως δὲν θὰ ἐπέτρεπε νὰ ἐκτεθοῦν πλήρως τὰ ἐπὶ τοῦ θέματος δέοντα,

χρησιμώτατα ἄλλωστε γιὰ τὴν σχετικὴ σελίδα τῆς πολιτικῆς τῆς Πατρίδος μας Ἱστορίας.

Γι' αὐτὸ καὶ προβαίνω τώρα εἰς τὴν δημοσίαν γνωστοποίησιν τῶν ἐπὶ τοῦ θέματος ἀπόψεών μου, ἀποκλειστικῶς χάριν τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας καὶ πρὸς ἐνημέρωσιν παντὸς καλοπίστου Ἑλλήνου..-

Νέα Πεντέλη, 10^η Ἰουνίου 2008.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

1.- Ὁ πρόην Πρωθυπουργὸς καὶ Ἐπίτιμος τώρα Πρόεδρος τοῦ κόμματος τῆς *Νέας Δημοκρατίας Κωνσταντῖνος Μητσοτάκης* εἰς τὴν τηλεοπτικὴν ἐκπομπὴν «*Ἱστορεῖν καὶ Ἐξιστορεῖν*» τοῦ Ἰωάννου Τζαννετάκου ἀπὸ τῆς Ε.Τ. 1 τὸ ἑσπέρας τῆς *Πέμπτης 14^{ης} Φεβρουαρίου 2008*, ἀναφερόμενος μεταξὺ ἄλλων καὶ εἰς τὴν κατὰ Μάρτιον τοῦ 1985 ἐκλογὴν μου ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων ὡς Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας διὰ τὴν πενταετίαν 1985-1990, ὡμίλησε γιὰ : *μαύρη σελίδα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου τὸ 1985 μὲ τὸ σκάνδαλο τῆς ἐκλογῆς Σαρτζετάκη*, ἀλλὰ καὶ συνεπλήρωσε : *ὁ Σαρτζετάκης ὑπῆρξεν ἄψογος ὡς Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας καὶ μάλιστα, ὅσο μπορούσα ἐγὼ νὰ καταλάβω, ἀκόμη οὔτε καὶ τὸ Πα.Σο.Κ. ὑπεστήριξε.*

2.- Ἡ μαύρη σελίδα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου.

Λυπούμαι, ἀλλὰ διὰ τῶν ἀνωτέρω ὁ Κορς *Μητσοτάκης* ἐξέφερε κολοβωμένη τὴν ἀλήθεια. Βεβαίως ἤσκησα ἀψόγως τὰ Προεδρικά μου καθήκοντα, μὲ ἀπόλυτη ἔναντι πάντων ἀμεροληψία, ἀκριβῶς ὡς ὑπηρεσίαν πρὸς τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Δημοκρατίαν. Καὶ ναί, εἶναι μαύρη ἡ σελίδα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου ὄχι ὅμως γιὰ τὸ δηθεν σκάνδαλο τῆς ἐκλογῆς μου ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ἀλλὰ μαύρη γιὰ τὴν ὅλη στάσι τότε τοῦ Προεδρευομένου ἀπὸ τὸν Κορ *Μητσοτάκη*ν κόμματος τῆς *Νέας Δημοκρατίας*, πού ὄντως συνιστοῦσε σκάνδαλο. Ἄς πάrouμε τὰ πράγματα μὲ τὴν σειρὰ τους.

Α'.- ΟΙ ΠΡΟΒΛΗΘΕΙΣΕΣ ΑΙΤΙΑΣΕΙΣ

α) Ἡ «ἐξαπάτησις» τοῦ Προέδρου *Κωνσταντῖνου Καραμανλῆ*

3.- Ἡ ἀνύπαρκτη δέσμευσις τοῦ *Ἀνδρέα Παπανδρέου*.

Προεβλήθη κατὰ πρῶτον ὡς σκάνδαλο ἢ πρότασις τῆς ὑποψηφιότητός μου ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἀπὸ τὸ κυβερνῶν τότε Πα.Σο.Κ., μὲ τὴν ἐπίκλησι, ὅτι ἔτσι ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ *Ἀνδρέα Παπανδρέου* ἐξηπάτησε τὸν τότε Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας *Κωνσταντῖνον Καραμανλῆ*ν, διότι τοῦ εἶχεν ὑποσχεθῆ τὴν ἐπανεκλογὴν. Ἀλλὰ τέτοια ὑπόσχεσις δὲν ὑπάρχει πούθεν ἀκαταγεγραμμένη, προφανῶς διότι δὲν εἶχε ποτὲ δοθῆ, οὔτε ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν *Παπανδρέου*, οὔτε ἔστω ἀπὸ ὁποιοδήποτε ἡγετικὸ τοῦ κόμματός του (Πα.Σο.Κ.) στέλεχος ἐπισήμως. Δέσμευσις λοιπὸν γιὰ ἐπανεκλογὴ *Καραμανλῆ* δὲν ὑπῆρχε.

4.- Πολιτικῶς θεμιτὴ ἢ ἀλλαγὴ ἀποφάσεως. Τὸ προηγούμενον τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου τὸ 1929.

Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ὑπῆρχε, πολιτικὰ δὲν θὰ ἐμπόδιζε τὴν ἀλλαγὴ γνώμης. Θὰ ἐπρόκειτο τὸ πολὺ περὶ ἀθετήσεως ὑποσχέσεως, ἢ ὅποια ἤμπορεῖ μὲν νὰ βαρύνῃ ἠθικά, ἀλλὰ πολιτικὰ δὲν εἶναι ἀσυνήθης, καὶ φυσικὰ σὲ καμμιά περίπτωση δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ χαρακτηρισθῇ ἀπάτη. Νὰ μὴ ξεχνᾶμε, ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ ὄντως Μέγας Ἐλευθέριος Βενιζέλος μ' ὄλον ὅτι εἶχεν ἀνακοινώσει, καὶ μάλιστα ἐγγράφως, μὲ ἐπιστολὴ του τὸ 1929 εἰς τὸν ἀείμνηστον Γεώργιον Καφαντάρην, ὅτι θὰ τὸν ἐψήφισεν ὡς Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας εἰς διαδοχὴν τοῦ παραιτηθέντος Ναυάρχου Κουντουριώτη, ἐν τούτοις ἤλλαξε γνώμην καὶ ἐψήφισε ἀντὶ τοῦ Καφαντάρη τὸν Ἀλέξανδρον Ζαῖμην, ὁ ὁποῖος καὶ ἐξελέγη, χωρὶς ποτὲ κανεὶς νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν ἀλλαγὴν αὐτὴν ἀποφάσεως τοῦ Βενιζέλου ὡς ἀπάτην.

5.- Σὲ κάθε περιπτώσει δὲν θίγεται ἡ ἰδική μου ἐκλογή.

Ἀλλὰ καὶ σὲ καμμιά περιπτώσει ἢ ἔστω ψευδώνυμη αὐτὴ ἀπάτη δὲν ἤμπορεῖ νὰ στιγματίζῃ τὴν ἰδική μου ἐκλογή ἀντὶ τοῦ δῆθεν ἀπατηθέντος Καραμανλῆ.

Στὴν συνέχεια ἐχαρακτηρίσθη ὡς σκανδαλώδης καὶ ἡ ἀκολουθηθεῖσα κατὰ τὴν ἐκλογή μου διαδικασία. Καὶ μάλιστα ὡς *δῆθεν ἀντισυνταγματική* διὰ δύο λόγους : πρῶτον, διότι συμμετέσχεν εἰς τὴν ψηφοφορίαν καὶ ὁ τότε Πρόεδρος τῆς Βουλῆς Ἰωάννης Αλευράς, ἐνῶ δῆθεν δὲν ἐδικαιούτο λόγω τοῦ ὅτι ἤσκει καθήκοντα Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἔχοντος παραιτηθῆ Κωνσταντίνου Καραμανλῆ· καὶ δεύτερον, διότι κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ἐχρησιμοποιήθησαν ἐγχρωμα ψηφοδέλτια, γαλάζια γιὰ τοὺς ὑπὲρ ἐμοῦ ψηφίζοντας καὶ λευκὰ γιὰ τοὺς λοιπούς.

β) Ἡ ψήφος τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου Δημοκρατίας Αλευρά

6.- Ἡ καταγέλαστη αἰτίασις.

Τὸ ἀνακινήθην τόσο θορυβωδῶς θέμα τῆς «ψήφου Αλευρά» εἶναι κυριολεκτικῶς καταγέλαστο. Ἐχαλκεύθη ἀποκλειστικῶς ἀπὸ κομματικὴ ἐμπάθεια περιθωριακῶν κυρίως κύκλων, πρὸς ὑπηρετήσι εὐτελοῦς πολιτικοῦ σκοποῦ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ προσωπικὴ ἔναντί μου ζηλοφθονία συγκεκριμένων πρωτεργατῶν τῆς ἐπιστημονικοφανοῦς αὐτῆς ἀνοησίας. Καὶ φυσικὰ ἀνετράπη ἀπὸ τότε μὲ ἀκαταμάχητη ὄντως ἐπιστημονικὴ θεμελίωσι ἀπὸ διακεκριμένους συνταγματολόγους, ἀληθινούς θεράποντες τῆς ἐπιστημονικῆς ἀληθείας. Ἡ ὅποια ἄλλωστε προκύπτει στὴ λογικὴ καὶ κάθε ἀπλοῦ πολίτου μὲ τὶς σκέψεις, ὅτι **1)** ὁ Αλευράς ἀπλῶς ἐκτελοῦσε καθήκοντα, δὲν ἦτο Πρόεδρος Δημοκρατίας, γι' αὐτὸ καὶ δὲν εἶχεν ὀρκισθῆ προηγουμένως ὡς τοιοῦτος γιὰ τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του αὐτῶν· γιὰ τὸν ἴδιο δὲ λόγος, μὴ ἔχοντας δηλαδὴ δημοκρατικὴ μὲ ἐκλογή του νομιμοποίησι, καὶ δὲν εἶχεν ὡς Ἀναπληρωτῆς ὅλες, ἀλλὰ περιορισμένες κατὰ τὸ ἄρθρο 34 § 1 ἐδ. β' τοῦ Συντάγματος, τὶς ἀρμοδιότητες Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, πού ἤμπορουσε νὰ ἀσκήσῃ· **2)** ἡ Βουλὴ, τῆς ὁποίας

ἦτο Πρόεδρος, δὲν εἶναι φυσαρμόνικα, ὥστε νὰ ἀλλάσῃ τὴν δύναμίν της, δὲν ἐμείωσε τὰ μέλη της ἀπὸ 300 σὲ 299 κατὰ τὶς ἡμέρες ἀσκήσεως ἀπὸ τὸν Πρόεδρὸ τῆς καθηκόντων Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, γιὰ νὰ ξαναγίνουν τὰ μέλη της 300 μετὰ τὴν πάροδο τῶν ἡμερῶν αὐτῶν ! Ὁ Ἀλευρᾶς λοιπὸν δὲν ἔπαψε νὰ εἶναι βουλευτῆς καὶ ἀπολύτως συννόμως καὶ συνταγματικῶς ἐψήφισε κατὰ τὴν πρὸς ἀνάδειξιν Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ψηφοφορία.

7.- Ἄδηλον, ἐὰν ὁ Ἀλευρᾶς συνεισέφερε τὴν ὀριακὴν τῆς ἐκλογῆς μου ψῆφον.

Ἄλλωστε, ἀφοῦ ἡ ψηφοφορία αὐτὴ ἦτο τότε, κατὰ τὸ Σύνταγμα, μυστικὴ, ποῖος ἤμπορεῖ νὰ γνωρίζῃ, ὅτι ὄντως μὲ ἐψήφισε, ὥστε νὰ θεωρηθῇ, ὅτι ἡ ὀριακὴ μὲ 180 ψήφους ἐκλογὴ μου εἰς τὴν Προεδρίαν τῆς Δημοκρατίας ὀφείλεται πράγματι εἰς τὴν ἰδικὴν του κρίσιμον ψῆφον, μὲ συνέπειαν ἡ ἐκλογὴ μου αὐτὴ νὰ καταστῇ, κατὰ τὰ ἀνοήτως ὑποστηριζόμενα, ἐλαττωματικὴ ; Ἄς ὑπομνήσω ἀκόμη, ὅτι ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς μου εἶχον ρητῶς ταχθῆ πλὴν τοῦ προτείναντος Πα.Σο.Κ. καὶ τὰ λοιπὰ κόμματα τῆς ἀριστερᾶς (Κ.Κ.Ε. καὶ Ε.Αρ.) καὶ θὰ ἔπρεπε λογικῶς κατὰ τὴν τότε σύνθεσιν τῆς Βουλῆς νὰ ψηφίσουν ὑπὲρ ἐμοῦ 182 μέλη της. Καὶ ἐν τούτοις δύο ἐξ αὐτῶν δὲν μὲ ἐψήφισαν, καὶ δὲν ἐφανερώθη ποτὲ μέχρι σήμερον ποῖοι ἦσαν αὐτοί. Δὲν θὰ μνημονεύσω βεβαίως τῶρα τὰς ἐπισημῶς γνωστοποιηθείσας τότε εἰς ἐμὲ θεμελιωμένας εἰκασίας περὶ τῆς ταυτότητος τῶν δύο αὐτῶν προσώπων. Ἡ ἀποκάλυψις των οὐδένα ἐνδιαφέρει.-

γ) Τὰ ἐγχρωμα ψηφοδέλτια

8.- Σύννομη ἡ χρησιμοποίησις ἐγχρωμῶν ψηφοδελτίων. Τὸ προηγούμενον τοῦ δημοψηφίσματος τοῦ 1974.

Τὰ χρησιμοποιηθέντα ἐγχρωμα κατὰ τὴν ψηφοφορία πρὸς ἀνάδειξίν μου ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ψηφοδέλτια (γαλάζια μὲ τὸ ὄνομά μου γιὰ τοὺς ὑπὲρ ἐμοῦ ψηφίζοντας καὶ, μὴ προταθείσης ἄλλης ὑποψηφιότητος, λευκὰ γιὰ τοὺς λοιπούς) κανένα θέμα συνταγματικότητος δὲν δημιουργοῦσαν. Διότι τὸ μὲν Σύνταγμα δὲν προβλέπει τὸ εἶδος τῶν χρησιμοποιουμένων ψηφοδελτίων, ὁ δὲ τότε ἰσχύων Κανονισμὸς τῆς Βουλῆς ἀξιοῦσε ὁμοιόμορφα, ὄχι καὶ ὁμοιόχρωμα ψηφοδέλτια. Καὶ μόνον μεταγενεστέρως, μὲ τὸν Κανονισμὸ τῆς Βουλῆς τοῦ 1987 (ἄρθρο 73 § 2 ἐδ. β') ὠρίσθη, ὅτι στίς μυστικὰς ψηφοφορίας «διανέμονται στοὺς Βουλευτὰς ψηφοδέλτια ἀπὸ ὁμοιόμορφο λευκὸ χαρτί». Δηλαδή, ἀπαιτοῦνται τοῦ λοιποῦ ὄχι μόνον «ὁμοιόμορφα», ἀλλὰ καὶ ὁμοιόχρωμα («λευκὰ») ψηφοδέλτια. Καὶ ἡ ρητὴ αὐτὴ προσθήκη στὸν Κανονισμὸ τῆς Βουλῆς ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἐγένετο, ἐὰν τὸ «ὁμοιόχρωμο» τῶν ψηφοδελτίων ὄντως ἐκαλύπτετο ἀπὸ τὴν ἀξίωσιν τοῦ «ὁμοιομόρφου» αὐτῶν. Ἡ ρύθμισις ἀφορᾷ μόνον τὶς μυστικὰς ψηφοφορίας τῆς Βουλῆς, ἐπομένως ὄχι πλέον καὶ τὴν ψηφοφορία γιὰ τὴν ἐκλογὴν Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ἡ ὁποία μὲ τὴν συνταγματικὴ ἀναθεώρησιν τοῦ 1986 κατέστη τοῦ λοιποῦ φανερὴ, τὸ νέον ἄρθρο 32 § 1 τοῦ Συντάγματος ἀξιῶναι «ὀνομαστικὴ ψηφοφορία».

Και θα πρέπει να υπομνησθῆ στους κάθε προελεύσεως ἀμφισβητίας, ὅτι καὶ προηγουμένως σὲ ἄλλη πολιτειακῆς ἐπίσης φύσεως ἐκλογή, συγκεκριμένως κατὰ τὸ δημοψήφισμα τοῦ 1974 γιὰ τὸ πολίτευμα τῆς χώρας ἐχρησιμοποιήθησαν ἔγχρωμα ψηφοδέλτια, καφὲ γιὰ τοὺς ψηφίζοντας ὑπὲρ τῆς Βασιλείας καὶ γαλάζια γιὰ τοὺς ψηφίζοντας ὑπὲρ τῆς ἀβασιλεύτου δημοκρατίας, χωρὶς κανεὶς νὰ διανοηθῆ νὰ ἀνακινήσῃ θέμα ἀμφισβητήσεως τῆς διαδικασίας τοῦ δημοψηφίσματος ἐκείνου λόγῳ ἐγχρώμων ψηφοδελτίων.

9.- Τὰ ἔγχρωμα ψηφοδέλτια δὲν παρεβίαζαν τὴν μυστικότητα τῆς ψηφοφορίας.

Ἄλλωστε πρὸς τὶ ὁ φόγος περὶ ἐγχρώμων ψηφοδελτίων ; Προεβλήθη, ὅτι μὲ τὴν χρησιμοποίησί τους παρεβιάζετο ἢ τότε ἀπαιτούμενη γιὰ τὴν ἐκλογή Προέδρου τῆς Δημοκρατίας μυστικότης τῆς ψηφοφορίας. Ἀλλὰ τὸ κάθε ψηφοδέλτιο ἐτίθετο μέσα σὲ φάκελο καὶ θὰ ἐγεννᾶτο ἐνδεχομένως ζήτημα παραβιάσεως τῆς μυστικότητος, καὶ ἐπομένως ἀκυρότητος τῆς ψηφοφορίας, μόνον ἐὰν οἱ χρησιμοποιηθέντες αὐτοὶ φάκελοι ἦσαν διαφανεῖς, ὥστε νὰ φανερώνεται ἐξωτερικῶς τὸ περιεχόμενόν των. Ἀλλὰ τέτοιος ἰσχυρισμὸς ποτὲ καὶ ἀπὸ κανένα δὲν προεβλήθη. Ἄλλωστε ἡ αἰτίασις ἀπεδείχθη καὶ ἀπὸ τὰ πράγματα ἀθεμελίωτη. Διότι, ὅπως προεξετέθη, τὰ δύο μέλη τοῦ Κοινοβουλίου, τὰ ὁποῖα δὲν μὲ ἐψήφισαν, οὐδέποτε μέχρι σήμερα ἐταυτοποιήθησαν· ἐπομένως καὶ τὰ ἔγχρωμα ψηφοδέλτια ἀπεδείχθη περιτράνως, ὅτι δὲν παρεβίαζαν τὴν μυστικότητα τῆς ψηφοφορίας.

10.- Ἡ πολιτικὴ ἐξήγησις ἐπιλογῆς τῶν ἐγχρώμων κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ψηφοδελτίων.

Βεβαίως ὑπάρχει, παρὰ ταῦτα, τὸ ἐρώτημα, γιὰτὶ νὰ ἐπιλεγῆ ἀπὸ τὴν τότε Κυβέρνησι τοῦ Ἀνδρέα Παπανδρέου (Πα.Σο.Κ.) ἢ ἐν λόγῳ διαφοροποιήσις τοῦ χρώματος τῶν χρησιμοποιηθέντων κατὰ τὴν ἐκλογήν μου ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ψηφοδελτίων. Διαφοροποιήσις φυσικὰ παντελῶς ξένη πρὸς ἐμέ. Ἡ μετὰ τὴν ἐκλογήν μου δοθεῖσα εἰς ἐμὲ ἐπισήμως *πολιτικὴ ἐξήγησις ὑπῆρξεν ὄντως πειστικὴ καὶ καταλυτικὴ*. Ὑπῆρχεν ὁ ὄρατὸς κίνδυνος ἐκμαυλισμοῦ διὰ δωροδοκίας βουλευτῶν τοῦ Πα.Σο.Κ. πρὸς ματαιώσει τῆς ἐκλογῆς μου. Καὶ πράγματι εἶχον ἀναγραφῆ τότε εἰς τὸν τύπον μεμονωμένοι καταγγελία βουλευτῶν τοῦ Πα.Σο.Κ., ὅτι εἶχον βολιδοσκοπηθῆ, ὅπως μὴ μὲ ψηφίσουν ἔναντι σεβαστῶν χρηματικῶν ἀνταλλαγμάτων ! Θὰ ἐπανελαμβάνετο δηλαδὴ ἡ κατάπτυστος πρακτικὴ τοῦ Ἰουλίου 1965, ὁπότε πρὸς συντέλεσι τοῦ βασιλικοῦ πραξικοπήματος ἀποπομπῆς τῆς νομίμου Κυβερνήσεως τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Παπανδρέου, ἂν καὶ αὐτὸς εἶχε ψηφισθῆ ἀπὸ τὸ 53 % τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὠργανώθη κολοσσιαία ἐπιχειρήσις ἀποστασίας, πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ὁποίας, - ὅπως καὶ ὁ ἐκ τῶν κυριωτέρων πρωτεργατῶν τῆς *Κωνσταντῖνος Μητσοτάκης* πολὺ μεταγενεστέρως ρητῶς παρεδέχθη, ἀρνούμενος ὅμως ἰδικὴν του ἐπ' αὐτοῦ συμμετοχὴν, - γενναίως ἐδωροδοκῆθησαν (ἄδηλον ἂν καὶ οἱ καρπωθέντες ὑπουργικὰ χαρτοφυλάκια) βουλευταὶ τῆς κυβερνώσης *Ἐνώσεως Κέντρου*, διὰ νὰ ἀποσκιρτήσουν ἀπὸ αὐτὴν καὶ χάσῃ ἔτσι ἡ Κυβέρνησις τὴν κοινοβουλευτικὴν τῆς πλειονοψηφία. Ἡ παρουσία τώρα (1985) ἐπὶ κεφαλῆς τῆς

άντιπολιτευομένης «Νέας Δημοκρατίας» του ίδιου αυτού Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, τότε αποστατήσαντος, καίτοι επιφανούς στελέχους (Υπουργού Συντονισμού) της αποπεμφθείσης Κυβερνήσεως του Γεωργίου Παπανδρέου, μεταστάντος δ' έκτοτε από του κέντρου εις τόν ιδεολογικόν χώρον της λεγομένης δεξιᾶς, εὐλόγως ἐξέτρεφε συνειρμικῶς τὸν ἀνωτέρω φόβον ἐκμαυλισμοῦ δι' ἐξαγορᾶς βουλευτῶν καὶ δικαιολογοῦσε πολιτικῶς τὴν λύσιν τῶν ἐγχρώμων ψηφοδελτίων γιὰ λόγους μόνον ψυχολογικοὺς ἐναντι ἐλαστικῶν συνειδήσεων· λύσιν ἂν καὶ ὄχι ἀποτελεσματικὴν, ἀφοῦ τὴν μυστικότητα τῆς ψηφοφορίας, παρὰ τὰ ἐγχρωμα ψηφοδέλτια, ἐξησφάλιζεν ἀπολύτως, ὅπως προεξετέθη, ἡ ἀδιαφάνεια τῶν φακέλων. Καὶ ἀκριβῶς, πρὸς ἐξουδετέρωσι ριζικῶς τοῦ ἀνωτέρω ὑποστατοῦ κινδύνου ἐξαγορᾶς βουλευτῶν, ὠρίσθη, μὲ τὴν συνταγματικὴν ἀναθεώρησι τοῦ 1986, ὅπως ἐλέχθη, ὅτι τοῦ λοιποῦ ἡ ψηφοφορία γιὰ τὴν ἐκλογὴ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας θὰ εἶναι φανερὴ.

Β' .- Ο ΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ ΚΑΙ Η ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΝ ΤΟΥ ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΕΓΡΑΨΑΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΙΚΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΤΟΥ 1985 ΤΗΝ ΜΑΥΡΗ ΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

11.- Ἡ παραβίασις τῆς μυστικότητος τῆς ψηφοφορίας ἀπὸ τὴν Νέαν Δημοκρατίαν.

Ὅμως παραβίασις τῆς μυστικότητος κατὰ τὴν ψηφοφορία τῆς ἐκλογῆς μου ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ὄντως συνετελέσθη. Ὅχι ὅμως μὲ τὰ ἐγχρωμα ψηφοδέλτια. Συνετελέσθη μὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς προεδρευομένης ἀπὸ τὸν Κωνσταντίνον Μητσοτάκην ἀξιωματικῆς ἀντιπολιτεύσεως, τοῦ κόμματος τῆς «Νέας Δημοκρατίας», νὰ ἀπόσχη καὶ τὴν πραγματοποιηθεῖσαν ἀποχὴν τῶν βουλευτῶν τῆς ἀπὸ τὴν ψηφοφορία. Διότι ἡ ἀποχὴ ἐσήμαινεν ἄρνησιν ψήφου εἰς τὸν ἐν προκειμένῳ μοναδικὸν προτεινόμενον, δηλαδὴ ἐμὲ, ἥτοι προκαταβολικῆν, ὄρατῶς ἐξηναγκασμένην ἐπιλογὴν τοῦ λευκοῦ ψηφοδελτίου! Ἡ ψηφοφορία ἐκλογῆς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἀπὸ ἐλευθέρᾳ καὶ μυστικῆ, κατὰ τὸ τότε ἰσχύον Σύνταγμα, μετεβλήθη ἔτσι μὲ κραυγαλέα παραβίασιν του σὲ ἐξηναγκασμένην καὶ φανερὴν! Ἴδου ἡ μαύρη ὄντως σελὶς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου, μὲ πρωτεργάτην τῆς συνταγματικῆς αὐτῆς ἐκτροπῆς τὸν Κον Μητσοτάκην καὶ τὸ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν του κόμμα τῆς Νέας Δημοκρατίας. Βεβαίως πολιτικῶς εἶχον αὐτοὶ τοὺς λόγους των. Ἡ προκειμένη ἀποχὴ ἐπελέγη καὶ ἐπεβλήθη πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ ἐνδεχομένου κινδύνου καὶ ἀρκετοὶ βουλευταὶ τῆς Νέας Δημοκρατίας, τοῦλάχιστον ὅσοι καὶ προσωπικῶς μὲ ἐγνώριζον, κυρίως οἱ ἐκ τῆς Ἐνώσεως Κέντρου προερχόμενοι, νὰ μὲ ψηφίσουν, καλυπτόμενοι ἀπὸ τὴν μυστικότητα τῆς ψηφοφορίας. Πρᾶγμα, πού θὰ ἀποτελοῦσε δεινὸν πλήγμα κατὰ τῆς ὑπὸ τοῦ κόμματός των υἰοθετηθείσης ἐναντί μου στάσεως.

12.- Ἡ θεσμικὴ τῶν πραγμάτων θεώρησις.

Πέρα ὅμως ὅλων τῶν ἀνωτέρω, τὰ ὅποια κυριολεκτικῶς κονιορτοποιοῦν κατ' οὐσίαν ὅλες τὶς διατυπωθεῖσες αἰτιάσεις εἰς βάρος τῆς

έκλογής μου ως Προέδρου της Δημοκρατίας, υπάρχει και η θεσμική των πραγμάτων όψις.

Πράγματι, τὸ κράτος μας δὲν εἶναι μία ἀσυνάρτητη ἀγέλη, εἶναι θεσμικῶς καὶ μὲ συνέπεια ὠργανωμένο. Ὑπάρχουν συντεταγμένες ἐξουσίες μὲ καθωρισμένες ἀρμοδιότητες, ὥστε τίποτε νὰ μὴ διαφεύγη ἀπὸ τὴν ἐννομη ρύθμισι. Ἐτσι ἐξασφαλίζεται ἡ σύννομη συμπεριφορὰ ὅλων, ἀσφαλιστικὲς δικλείδες ὑπάρχουν, τὰ ἀθεμίτως γινόμενα ἀπὸ ὅποιονδήποτε, ἰδιώτη ἢ κατεστημένη Ἀρχή, θεραπεύονται καὶ ἡ παρανομία ἐξαλείφεται. Καὶ βεβαίως ἡ ἐλευθερία ἀπαιτεῖ, ὁ καθένας νὰ ἔχη τὴν δυνατότητα ἀμφισβητήσεως τῆς νομιμότητος συγκεκριμένης πράξεως, ἀτόμου ἢ συλλογικοῦ ὄργανου. Ἀλλὰ ἡ ἐπὶ τῆς ἀμφισβητήσεως κρίσις εὐλόγως δὲν ἀνήκει εἰς τὸν ἀμφισβητοῦντα, ἀλλὰ εἰς τὰ πρὸς τοῦτο κατεστημένα ὄργανα.

13.- Ἡ ἀμφισβήτησις τῆς ἐκλογῆς μου θεσμικῶς ἐκρίθη ἀμετακλήτως ἤδη ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου 1985.

Ἐτσι καὶ ἡ μὲ τόσην μανίαν προβληθεῖσα ἀμφισβήτησις ὡς ἀνωτέρω τῆς νομιμότητος τῆς ἐκλογῆς μου ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας τὸν Μάρτιον τοῦ 1985, θεσμικῶς ἐκρίθη. Διότι ἡ ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς ὑποβληθεῖσα πρότασις μομφῆς κατὰ τοῦ, προεδρεύσαντος τῆς ὅλης διαδικασίας ἐκλογῆς, Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς ἀειμνήστου Μιχαὴλ Στεφανίδου, ἀπερρίφθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς μὲ ἀπόφασί της τῆς 2ας Ἀπριλίου 1985. Ἐτσι, μὴ ὑφισταμένου ὄργανου ὑπερκειμένου τῆς Βουλῆς, ἔχουσα αὐτή, κατὰ τὴν ὁμόφωνον γνώμην τῆς ἐπιστήμης τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου, τὴν λεγομένην «*ἀρμοδιότητα τῆς ἀρμοδιότητός της*», ἔκρινεν ἡ Βουλὴ ὡς συννόμως καὶ συνταγματικῶς χωρήσασαν τὴν ὅλην διαδικασίαν τῆς ἐκλογῆς μου ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Ἐπομένως ἤδη ἔκτοτε, ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου 1985, τὸ ζήτημα αὐτὸ ἐκρίθη θεσμικῶς ὀριστικῶς καὶ πᾶσα περαιτέρω ἀμφισβήτησις τῆς ἐκλογῆς μου ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἦτο καὶ εἶναι ἀνεπίτρεπτη. Τούλάχιστον γιὰ ὅσους σέβονται στοιχειωδῶς τοὺς θεσμοὺς τῆς συντεταγμένης Πολιτείας μας.

14.- Τὰ χειρότερα : Ἡ ἐξακολούθησις τῆς ἀμφισβήτησεως τῆς ἐκλογῆς μου ἀπὸ τὸν Κον Μητσοτάκην καὶ τὴν Νέαν Δημοκρατίαν.

Καὶ συνέτρεξεν ἐν προκειμένῳ καὶ κάτι τὸ τραγικῶς χειρότερο : Ἡ, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, θεσμικῶς ἀνεπίτρεπτη πλέον ἀμφισβήτησις τῆς ἐκλογῆς μου ὡς Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας ἐξηκολούθησεν ἐντόνως προβαλλομένη ἀπὸ τὸν Κον Μητσοτάκην καὶ τὸ κόμμα του. Ὁ Κος Μητσοτάκης, παρὰ τὴν, ἀπορριπτικὴν τῶν κατὰ τῆς ἐκλογῆς μου αἰτιάσεων, ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, ρητῶς διελάλησεν ὡς Πρόεδρος τῆς Νέας Δημοκρατίας, ὅτι τὸ κόμμα του δὲν μὲ ἀναγνωρίζει ὡς νομίμως ἐκλεγέντα Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας καί, ἀνερχόμενον εἰς τὴν ἐξουσίαν, θὰ πράξη τὰ δέοντα διὰ τὴν καθαίρεσίν μου ! Δηλαδή, ἡ Νέα Δημοκρατία, τὸ κατ' ἐξοχὴν κόμμα τῆς συντηρητικῆς παρατάξεως κατήλθεν εἰς τὸ ἐπίπεδον εὐτελοῦς ἐπαναστατικῆς πράξεως, διεκήρυξεν ἐπισήμως, ὅτι δὲν σέβεται τοὺς θεσμοὺς τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, οἱ ὅποιοι ὀριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως εἶχον κρίνει τὴν προβληθεῖσαν ἀμφισβήτησιν.

15.- Τὸ δεινὸ πολιτικὸ σφάλμα τῶν ἀμφισβητιῶν.

Ἀλλὰ καὶ ὑπέπεσε μὲ τέτοια διακήρυξι σὲ δεινὸ πολιτικὸ σφάλμα : διότι μετέθεσε τὴν πολιτικὴν ἀντιπαράθεσιν μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἀνδρέα Παπανδρέου καὶ τῆς Νέας Δημοκρατίας (τότε ἀξιωματικῆς ἀντιπολιτεύσεως) ἀπὸ τοῦ **πολιτικοῦ** πεδίου ἐλέγχου τῶν πεπραγμένων τῆς Κυβερνήσεως ἐκείνης, τὰ ὁποῖα καὶ δὲν ἦσαν τόσον ρόδινα καὶ ἐνθαρρυντικά, στὸ πεδίο **πολιτειακῆς** ἀντιπαράθεσεως μὲ μοναδικὸν θέμα, ἐὰν θὰ παραμείνω ἢ ὄχι Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ! Καὶ ὁ Ἀνδρέας Παπανδρέου, ἐν ὄψει τοῦ ἀποτελέσματος ἐπανειλημμένων δημοσκοπήσεων, πού μὲ ἔφερον ὡς ἀπολαμβάνοντα τῶν προτιμήσεων ποσοστοῦ ἄνω τοῦ 75 % τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἄρπαξε τὴν εὐκαιρία. Ἐζήτησε τὴν πρόωρη διάλυσι τῆς Βουλῆς κατὰ τὸ ἄρθρο 41 § 2 τοῦ Συντάγματος «*προκειμένου νὰ ἀντιμετωπιστεῖ ἐθνικὸ θέμα ἐξαιρετικῆς σημασίας*», μὲ ἐπίκλησι ἀναμενόμενες ἐξελίξεις ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος.

16.- Ἡ ἰδική μου στάσις, διάλυσις τῆς Βουλῆς, δημοσία δήλωσίς μου περὶ τοῦ ἀντικειμένου τῶν ἐκλογῶν καὶ ἐκλογαὶ τῆς 2ας Ἰουνίου 1985.

Τὴν ὁποῖα **διάλυσι** καὶ **δὲν ἀρνήθηκα**, ἐμφανῶς μὲν μὲ ἀποδοχὴ τοῦ προτεινομένου λόγου, εἰς τὴν πραγματικότητά ὅμως, ὅπως ἔχω ἤδη δημοσίως ἐξηγήσει, διότι **δὲν ἐδεχόμην νὰ παραμείνω Πρόεδρος** τῆς Δημοκρατίας, καίτοι νομίμως ἐκλεγείς, **ἐφ' ὅσον δὲν μὲ ἀνεγνώριζε, ἔστω ἀντιθεσμικῶς, τὸ κόμμα τῆς ἀξιωματικῆς ἀντιπολιτεύσεως**. Χωρὶς βεβαίως νὰ διαλάβω τὸν ἀληθῆ αὐτὸν λόγον εἰς τὴν ἐκ μέρους μου ἀποδοχὴν τῆς προτάσεως διαλύσεως τῆς Βουλῆς, ἀκριβῶς πρὸς διαφύλαξιν τοῦ κύρους της καὶ εἰδικώτερον πρὸς ἀποφυγὴν μνείας τοῦ ἀνωτέρω κραυγαλέως ἀντισυνταγματικοῦ παραστρατήματος τῆς ἀξιωματικῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἔτσι διελύθη ἡ Βουλὴ καὶ προεκηρύχθησαν γενικὲς βουλευτικὲς ἐκλογές διὰ τὴν 2^{ον} Ἰουνίου 1985, ἐνεργηθεῖσες βεβαίως ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἐξουσίαν Κυβέρνησιν τοῦ Πα.Σο.Κ. Ἀντικατεστάθησαν μόνον, κατ' ἀξίωσιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως πρὸς διασφάλισιν τοῦ ἀδιαβλήτου αὐτῶν, καὶ ὠρίσθησαν, **μὲ ἀποδοχὴν ἰδικῆς μου εἰσηγήσεως** πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν Ἀνδρέαν Παπανδρέου, ὡς Υπουργὸς Δικαιοσύνης μὲν ὁ ἐπίτιμος Ἀρεοπαγίτης **Κωνσταντῖνος Κουνουγέρης**, ὡς Υφυπουργὸς δὲ Προεδρίας ἀρομόδιος διὰ τὰ θέματα τοῦ τύπου ὁ Καθηγητὴς τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν **Μιχαὴλ Σταθόπουλος**, οἱ ὁποῖοι καὶ ἤσκησαν τὰ καθήκοντά των αὐτὰ ἀπὸ τῆς 9^{ης} Μαΐου ἕως τῆς 5^{ης} Ἰουνίου 1985.

Ἀλλὰ πρὸ τῶν ἐκλογῶν, διότι ὁ καταγιγισμὸς τῆς ἀμφισβητήσεώς μου ἐπολλαπλασιάζετο ἀπὸ τὶς στήλες τοῦ ἀντιπολιτευομένου τύπου, ἀφοῦ αὐτὸ κατήντησε νὰ εἶναι περίπου τὸ μοναδικὸν διακύβευμα τῆς ἐκλογικῆς ἀναμετρήσεως, **ἠναγκάσθην καὶ προέβην εἰς ἐπίσημον δημοσίαν δήλωσιν**, καλῶν τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, νὰ μὴ ἐξαπατᾶται ἀπὸ κανένα, διότι καλεῖται εἰς ἐκλογὴν βουλευτῶν μόνον καὶ ὄχι Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Οἱ ἐκλογές διεξήχθησαν ὁμαλῶς μὲ θρίαμβον τῆς κυβερνητικῆς παρατάξεως (Πα.Σο.Κ.). Ὁ Ἀνδρέας Παπανδρέου ἐξησφάλισε δευτέρω τετραετία διακυβερνήσεως τῆς χώρας. **Εἶχε κερδίσει τὶς ἐκλογές τῆς 2ας Ἰουνίου 1985, ὅπως**

ό ίδιος και δημοσίως διεκήρυξε, χάρις εις την επιλογήν και έκλογήν μου ως Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

17.- *Ἡ ἐκμυστήρευσις πρὸς ἐμὲ τοῦ Κωνσταντίνου Μητσοτάκη καὶ ἡ ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῆς Νέας Δημοκρατίας ἀναγνώρισις εὐθὺς μετὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 2.6.1985 τῆς ἐγκυρότητος τῆς ἐκλογῆς μου.*

Αὐτὸ ὑπῆρξε τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἀνωτέρω δεινῶν πολιτικῶν σφαλμάτων τῆς Νέας Δημοκρατίας. Ἡ ὁποία καὶ εὐθὺς μετὰ τὶς ἐκλογὰς αὐτὲς ἔσπευσε, νὰ μὲ «ἀναγνώριση», μὲ ἐπίσκεψι τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κωνσταντίνου Μητσοτάκη εἰς τὸ Προεδρικὸν Μέγαρον. Μάλιστα κατ' αὐτὴν ὁ Μητσοτάκης ρητῶς μοῦ ἐδήλωσε, ὅτι ἡ μέχρι τότε ἔναντί μου πολιτικὴ τοῦ κόμματός του δὲν εἶχε τὴν ἔγκρισί του, ἦτο ξένη πρὸς αὐτόν, ἀπὸ ἄλλους ἐπεβλήθη, ὁ ἴδιος δὲν ἀντετίθετο εἰς τὴν ἐκλογὴν μου. Ἐφαίνετο εἰλικρινῆς, δὲν ἠθέλησα νὰ τὸν πιέσω σὲ κατονομασίαν τῶν ἄλλων αὐτῶν, ἀφοῦ προφανέστατα ἐννοοῦσε τὸν ἀπελθόντα Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας Κωνσταντῖνον Καραμανλῆν καὶ τοὺς πιστοὺς πρὸς αὐτόν, οἱ ὅποιοι καὶ ἀποτελοῦσαν τὴν συντριπτικὴν πλειοψηφίαν τῶν βουλευτῶν τῆς Νέας Δημοκρατίας. Ὁ Μητσοτάκης, τότε σχετικῶς προσφάτως προσχωρήσας εἰς τὸ κόμμα αὐτὸ καὶ ἀναδειχθεὶς Ἀρχηγός του κυρίως πρὸς ἀντιμετώπισι τοῦ ἀπὸ τὸ 1965 κυρίου, καὶ ἐντὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ἀντιπάλου του Ἀνδρέα Παπανδρέου, ἐθεωρεῖτο περίπου ὡς «ξένο» σῶμα εἰς τὸ κόμμα καὶ δὲν εἶχε κυριαρχοῦσαν ἐπὶ ὅλων τῶν θεμάτων ἐπιβολήν. Ἡρκέσθη λοιπὸν εἰς τὰ λεγόμενά του, τὰ ὅποια καὶ δὲν εἶχον ἄλλωστε πρακτικὴν σημασίαν. Καί, ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω, ὅτι ἔκτοτε ἡ στάσις τοῦ ἰδίου Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, ἀλλὰ καὶ τοῦ κόμματός του, τῆς Νέας Δημοκρατίας, ἔναντί μου ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ὑπῆρξεν ὄντως ἄψογος, κατὰ πάντα ἡ θεσμικῶς ἐπιβεβλημένη.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

18.- *Ἡ παραδοχὴ τῆς ἀψόγου ἐπιτελέσεως τῶν Προεδρικῶν μου καθηκόντων καὶ ἡ εὐλογία προσδοκία.*

Εὐλόγως λοιπὸν προσδοκοῦσα ἀπὸ τὸν Κωνσταντῖνο Μητσοτάκη κατὰ τὴν ἀνωτέρω συνέντευξίν του, νὰ μὴ περιορισθῆ στὴν μισὴ ἀλήθεια, ὅτι δηλαδὴ ἤμουν ἄψογος κατὰ τὴν ἐκτέλεσι τῶν Προεδρικῶν μου καθηκόντων. Ἄλλωστε αὐτὸ εἶχον ἔκτοτε, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Προεδρικῆς μου θητείας καὶ κυρίως ἐν ὄψει τοῦ ἐκ μέρους μου χειρισμοῦ τῆς δεινῆς πολιτικῆς κρίσεως τῶν ἐτῶν 1988-1989, διακηρῦξει μὲ δημόσιες δηλώσεις τοὺς ὅλοι, χωρὶς ἐξαιρέσι, οἱ Πολιτικοὶ Ἀρχηγοί.

Προσδοκοῦσα λοιπὸν ἀπὸ τὸν πολιτικῶς ἐμπειρότατον Κύριον Μητσοτάκην, νὰ μὴ ἐμμείνη εἰς τὸ ψεῦδος περὶ σκανδάλου τῆς ἐκλογῆς μου ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας τὸ 1985, μὲ τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς μάλιστα τώρα ὡς «μαύρης σελίδος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου», ἀνανεώνων ἔτσι τὸ πρὶν ἀπὸ 23 ἡδὴ χρόνια θεσμικὸ του ὀλισθήμα, τὸ ὅποιον ἐπλήρωσαν ἀκριβὰ ὁ ἴδιος καὶ τὸ

κόμμα του με την εκλογική ήττα της 2ας Ιουνίου 1985. Ψεῦδος, τὸ ὁποῖο καὶ ὁ ἴδιος μετὴν πρὸς ἐμὲ ἔκτοτε ἐξομολόγησί του εἶχε ρητῶς ἀναγνωρίσει καὶ τὴν τηρηθεῖσα τότε τακτικὴ ἔναντί μου τοῦ κόμματός του εὐθέως ἀποδοκιμάσει.

Καὶ τὴν προσδοκία αὐτὴ ἐστήριζα καὶ ἐπὶ τῆς ἔκτοτε καὶ μέχρι σήμερον ὑποδειγματικῆς ἔναντί μου συμπεριφορᾶς του. Κυρίως δὲ εἰς τὸ ὅτι ὠφείλε νὰ ἔχη καὶ ὄντως ἔχει ἐπίγνωση τῆς ἀληθείας, ὅτι θεσμικῶς τὸ θέμα τῆς ἐγκυρότητος τῆς Προεδρικῆς μου ἐκλογῆς ἐκρίθη ὀριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως ἤδη ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου 1985, κάθε δὲ ἐπ'αὐτοῦ ἀμφισβήτησις εἶναι ἀνεπίτρεπτη γιὰ ὅλους, καὶ μάλιστα γιὰ ὑπευθύνους πολιτικούς ἀνδρας.

Ἡ πολιτικὴ Ἱστορία τῆς χώρας εἶναι ἀπαράδεκτο νὰ συντίθεται μετὴν ψευδολογίας οἰασδῆποτε σκοπιμότητος.

Νέα Πεντέλη, 17^η Φεβρουαρίου 2008

*Χρήστος Α. Σαρτζετάκης
www.sartzetakis.gr*